

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mons Thabor Sive Solitudo Exercitiorum Spiritualium

Bisling, Anselm

[Einsiedeln], 1682

Meditatio XXII. De eminentissima præcellentia virtutis Obedientiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60545](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60545)

nes sæculi sibi delectationem concipiunt,
de doloris pœnam frequenter recipiunt. Tu
runtamen præ ebrietate, & cecitate
intelligunt, sed velut muta animalia
ter modicum corruptibilis vite delecta-
tum mortem animæ incurrunt. Tu
Fili, post concupiscentias tuas non
remurmurabit caro, fervore spiritus
bitur. Si instigabit, & exacerbabit te
antiquus, oratione fugabitur.

Die Octavâ.

De Voto Obedientiæ.

MEDITATIO XVII.

De eminentissima præ- lentia virtutis Obedientiæ.

Textus
Reg. in ini-
tio Prolog.

Vsculta, ô Fili! præcepti
gistræ, & inclina aurem
dis tui, & admonitionem
Patris libenter excipe. Pro-
ficaciter comple: ut ad om-

per OBEDIENTIÆ laborem redeas, &
per INOBEDIENTIÆ desidiam recedes.

Præludium. Imaginare Regem
i. Reg. 25. lem Dei mandatis inobedientem,
contra multas ipsi victimas offerentis
redargutū fuisse à Samuele Propheta

verbis : Melior est OBEDIENTIA, quam
victima: regnōque eapropter privatum
excidisse.

Punct. I. *Consid.* Meliorem esse O-
bedientiam omnibus victimis, & sacri-
ficijs. 1. Quia victimæ sunt oblatio
spontanea, Obedientia verò est neces-
saria de præcepto. 2. In victimis offe-
rebatur sacrificium mortuum; & caro
bestiarum, per Obedientiam sacrifici-
um fit vivum voluntatis rationalis, ac
propriæ. 3. Esse quoque meliorem ip-
sâ Paupertatis, & Castitatis virtute,
nam per paupertatem offerimus quasi
flores arboris, scilicet bona tempora-
ralia; per castitatem fructus arboris,
per Obedientiam verò arborem totam
cum radice, & fundo. 4. Illic relin-
quantur bona externa fortunæ, hîc bo-
na delectabilia corporis; per Obedien-
tiam verò bona intima intellectûs, judi-
cij, & voluntatis. 5. Per illam supera-
tur mundus, per istam caro, per hanc
homo ipse à seipso.

Præstantia
obedientiam
super omni-
nes victi-
mas.

Et super
virtutes
paupert,
castitat;

O holocaustum medullatum Domi-
no in odorem suavitatis! dicam Deo
meo: *Sacrificium, & oblationem noluisti, Psal. 39*
mares autem (ad obediendum) perfecisti
mibi: tunc dixi, ecce venio, & in auditu au-
ris obedio.

Punct. II. *Consid.* Obedientiz inesse

Z 2 1. mi-

Obedien-
tia poten-
tia.

1. miraculosam potentiam in
firmè creaturas, patet in exem-
pulo Mauri aquis inambulantis, & in
proximè in Digressione adduce-

2. Aliquam insuper quasi omnipoten-
tiam contra ipsum Omnipotentem
Deum, patet in Iosue, qui non prater-
iussit *universis mandatis Dei, ne unum quidem
verbum, solis cursum stitit, obediens
Deo, non
sibi hominis obediens.* 3. Magnam
que securitatem: obediens enim
non habet sollicitudinem, curam, &
solicitudinem, in suos Superiores reijcit.

Genf. l. 1.
9. 3.
Idem l. 3.
23. 2.

Agnosco sanè hanc esse ipsius
veritatem: *Audivi etiam sapere, securus
audire, & accipere consilium, quoniam
sed quia nimis adhuc inordinatè me
ideo me plenè aliorum voluntati
trepido.*

Illius meri-
tam in-
gens.

Punct. III. *Consid.* Obedienti-
ritum esse etiam incomparabile. 1.
1. superat omnia spontanea opera
tra tamen obedientiam facta. 2. In
am reliquas virtutes, ipsumque
ritum nullius pretij esse, nisi referentur
in ordine ad exequendam Dei volun-
tatem. 3. Econtra minima, & inobedi-
rentia opera, uti sunt comedere,
mire, ambulare, per obedientiam
ri maximoperè meritoria. 4. Sicut
la ingrata esse Deo omnia alia opera

quamvis ardua, in quibus invenitur voluntas propria.

Quin igitur ex hac hora intentionem meam, & votum meum renovo, & rursus, o Domine Deus! omnem meam voluntatem, & possessionem illius tibi soli, ac propter te Superioribus meis sacrifico?

Ita faciam: & hac addat mihi Deus, ut semper cogitando, me non venisse, ut facerem voluntatem meam, sed tuam Domine, qui fecisti me, & Superiorum meorum, qui susceperunt me, revertar per obedientiae laborem, fructum, & meritum, unde per inobedientiae desidiam recessi.

DIGRESSIO V.

De eadem praestantia, merito, et perfectione obedientiae.

THEOPHOBVS.

(1.)

Quod olim Hraelitarum Dux Moy- Exod. 6. 26.
ses Pharaoni suggessit dicens: De-
us Hebraeorum vocavit nos, ut eamus viam tri-
um dierum in solitudinem, & sacrificemus Do-
mino Deo nostro. Hoc ipsum vobis ex Aegyp-

73 gyp-